

[Søren Olesen.]

det foreliggende lovforslag, sætter en sådan lånegrænse, men jeg kunne tilføje, at jeg er ikke sikker på, at det er tilstrækkeligt, for jeg mener ikke, det er nok at sætte lånegrænsen ved 25 000 kr. Hvis vedkommende bygherre har råd til selv at ofre andre 25 000 kr. eller mere på det luksusudstyr, som man jo altså ikke kan få statslån til, mener jeg ikke, det kan være nødvendigt at yde statslån til vedkommende byggeri i det hele taget. Man ser undertiden ved den slags byggeri, hvorledes vedkommende bygherre, selvom han ikke har ofret så overvældende meget på det tidspunkt, da han har fået lånet udbetalt, bagefter fortsætter med at bygge garager og foretage mange andre forbedringer af ejendommen, som viser, at der har været midler til rådighed også til at bygge for, og at det således ikke havde været nødvendigt, at staten ydede lån.

Med hensyn til anden del af lovforslaget, bestemmelsen om fortrinsvis at give lån til en- og tofamiliehuse, har jeg heller ikke noget at indvende, men jeg vil dog sige, at hvis det er sådan, at etagebyggeri efter kap. V.A. er konkurrencedygtigt overfor andet etagebyggeri, må man dog overveje, om ikke det var mest samfundsgavnligt og mest økonomisk at støtte dette byggeri. Bygherren i dette byggeri har som regel et noget større økonomisk ansvar, end de sociale boligselskaber har, og disse selskaber må indrette sig sådan, at de kan konkurrere med det private byggeri.

Jeg tror i det hele taget, man skal se den sandhed i øjnene, at det er meget lidt, statslånsinstitutionen har fremmet byggeriet. Det, man bør tilstræbe, er jo at få befolkningen til at gøre sig klart, hvad den vil give første prioritet, når det gælder at bruge sine penge, sine opsparede midler. Man ser folk, som kan have vanskeligt ved at skaffe sig en lejlighed, men som udmærket kan anskaffe sig andre genstande, hvis de har lyst til det. Man klager over, at der skal ydes et indskud på f. eks. 3 000 kr. for at få ret til en lejlighed i et socialt boligselskab, men de samme mennesker kan udmærket afse 3 000 kr. til et fjernsynsapparat, en pladespiller eller et motorkøretøj. Folks ønsker og vaner gør, at der er visse ting, de gerne vil ofre penge på,

mens der er andre ting, hvortil man ikke synes det behøves.

I samme udstrækning som staten her går ind i boligbyggeriet, i samme grad kan den være sikker på, at befolkningen vil føle ansvaret mindre, og efterhånden vil man overlade det helt og holdent til staten; det bliver enden på den boliglovgivning, vi har haft i de senere år. Den har ikke løst boligproblemet, og jeg tror, vi bliver nødt til at indrømme — hvor kedeligt det end er for de partier, som har sat deres lid til statens indsats på dette område — at vi kommer til at gå den anden vej, altså forøge befolkningens ansvar, så folk forstår, at hvis de ikke selv vil yde en indsats for at få boliger, får de ingen. Så er der håb om, at befolkningen selv yder en indsats og giver boligproblemet fortrinet fremfor andre ting, fremfor andre investeringer; så er vi inde på noget af det rigtige: at man i første række selv må bære ansvaret for at skaffe sig en bolig. Man kan ikke overlade dette til staten.

Finansministeren (Kampmann): Der er fra alle sider givet udtryk for, at man gerne vil overveje en gennemførelse af de her foreslåede bestemmelser. Den af det ærede medlem hr. Carl P. Jensen fremsatte tanke om, at byggeriet for det kommende forår måske kunne sættes noget tidligere i gang, vil jeg gerne tage op til overvejelse. Det kan vi tale om i det udvalg, til hvilket sagen nu formentlig vil blive henvist.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Gloerfelt-Tarp): Det er mig en glæde at kunne takke partiernes ærede ordførere for den velvillige modtagelse af lovforslaget. Jeg fik dog ikke helt fat på, hvor velvillig retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Søren Olesen, var. I anledning af de udtalelser, der er faldet fra retsforbundets og kommunisternes side, vil jeg blot sige, at jeg ikke i dag har i sinde at deltage i nogen almindelig debat om boligpolitikken.

Der er faldet nogle spydigheder om, at når det radikale venstre har foreslået, at kap. V. A.-formen skulle udvides til etagebyggeriet, er det noget underligt, at vi nu kommer og foreslår, at man netop skal begrænse udlån til etagebyggeri efter denne låneordning. Vi mener, det var fornuftigt